

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/27/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5323200169
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5323200169.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu – sudcov JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa – A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom – Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, so sídlom Matičné námestie 1617, 022 01 Čadca, maloletej dcéry rodičov: matka – C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/X, E., t. č. F. XXXX/XX, E., otec – G. B., G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B. – G., H. I. XXX, súp. číslo XXXX, zastúpený právne – Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisárik s.r.o., IČO: 36 866 849, so sídlom 022 01 Čadca, Potočná 2835/1 A, o zvýšenie výživného, na základe odvolania otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 5P/9/2023-46 zo dňa 30.03.2023, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e v celom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie.

Žiadnemu z účastníkov n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca (s účinnosťou od 01.06.2023 Okresný súd Žilina, pracovisko Čadca, ďalej aj ako „súd prvej inštancie“, prípadne „okresný súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom: a.) výživné určené rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 12P/27/2017 zo dňa 30.11.2017 na maloletú A. B. v sume 50 eur mesačne zvýšil na sumu 180,- eur mesačne počnúc 18.01.2023 a otcovi uložil povinnosť prispievať výživným v tejto výške k rukám matky dieťaťa vždy do 15. dňa v mesiaci, b.) zameškané výživné za obdobie od 18.01.2023 do 31.03.2023 vo výške 390,- eur povolil otcovi splácať v splátkach po 20,- eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky dieťaťa, pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky, c.) účastníkom nepriznal právo na náhradu trov.

2. Hodnotením výsledkov vykonaného dokazovania, v rovine právnej postupujúc súd prvej inštancie v intenciách najmä ustanovení § 26 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1 zákona o rodine, § 121 Civilného mimosporového poriadku (ďalej iba „CMP“) vyhodnotil za preukázané, že v súdenom prípade sú splnené zákonné podmienky pre zmenu/zvýšenie výživného.

3. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že o výške vyživovacej povinnosti otca na maloletú v sume 50,- eur mesačne bolo rozhodované rozsudkom OS Čadca sp. zn. 12P/27/2017 zo dňa 30.11.2017. V tej dobe maloletá A. navštevovala len prípravný ročník na špeciálnej základnej škole, keďže mala problémy s komunikáciou a mala zdravotné problémy spojené s trávením. V dobe aktuálneho rozhodovania okresného súdu maloletá A. už navštevuje piaty ročník špeciálnej školy, vzdeláva sa vo variante C, ide pritom o najťažší, tretí stupeň mentálneho postihnutia. Maloletá nerozpráva, dorozumieva sa iba posunkami, chodiť môže iba na veľmi krátke vzdialenosti, keďže jej vyskakujú kolená. Matke sa oproti

pôvodnej úprave zvýšili náklady v súvislosti so starostlivosťou o dieťa, najmä na stravu, nákup oblečenia, obuvi, maloleté dieťa má ortopedickú obuv pre vážne problémy s nohami, dieťaťu je potrebné zakupovať lieky (v sume približne 30,- eur mesačne) a vitamíny a na začiatku školského roka matke vznikli náklady i s nákupom školských potrieb.

4. V dobe pôvodnej úpravy matka mala zdravotné problémy, trpela cukrovkou, poberala čiastočný invalidný dôchodok vo výške 150,- eur mesačne a prídavok na dieťa 23,- eur mesačne. Medzičasom sa zdravotný stav matky výrazne zhoršil, hoc naďalej má cukrovku, chodí ale na dialýzu, absolvovala dve operácie očí, takmer nevidí (súd poznamenal, že i po pojednávacej miestnosti matku vodila kolízna opatrovníčka) a čaká ju tretia operácia očí. Matka na lieky sebe vynaloží približne 80,- eur mesačne, spoločne s mal. dcérou má zvýšené náklady spojené s dochádzkou na vyšetrenia zdravotného stavu aj mimo okres Čadca. Medzičasom sa zmenil jej príjem, invalidný dôchodok už poberá vo výške 550,- eur mesačne a z uvedenej sumy platí nájom 150,- eur mesačne, náklady na stravu a oblečenie.

5. Otec v dobe pôvodného rozhodovania o výživnom bol nezamestnaný, nevidovaný na úrade práce, predtým bol zamestnaný len jeden deň keď mal predpokladanú mzdu 420,- eur, nedokázal sa naučiť normy, preto už do práce neprišiel. Náklady na bývanie nemal, býval buď u sestry alebo na charite. Na prvom informačnom stretnutí pred súdom v rámci konania 5P/159/2022 dňa 01.03.2023 prezentoval sa ako manažér spoločnosti VH Holding s.r.o. s príjmom 750,- eur mesačne, uviedol, že podniká s partnerkou pani A. u ktorej býva a náklady na bývanie neplatí. Menovaná tieto skutočnosti potvrdila kolíznej opatrovníčke v správe o prešetrení pomerov, keď uviedla, že ich spoločný príjem je vo výške 1.500,- eur, pričom firma sa má zaoberať stavebnou činnosťou. Od augusta 2022 je však PN, poberá nemocenské dávky vo výške 1.200,- eur. Na ďalšom informačnom stretnutí u súdu dňa 09.03.2023 otec sa už odprezentoval ako nezamestnaný od roku 2018, nevidovaný na úrade práce. Neabsolvoval žiadne preškoloňovacie kurzy, prácu si hľadal, potvrdenie o hľadaní práce nemal. Doklady o zaevidovaní sa na úrade práce, aj o tom, že si hľadá prácu doložil až na pojednávaní dňa 30.03.2023. Uviedol, že jeho zdravotný stav je dobrý. Súd považoval konanie otca za účelové argumentujú, že pokiaľ išlo o úpravu styku (v konaní č. k. 5P/159/2022) dňa 01.03.2023 sa otec prezentoval ako manažér s príjmom 750,- eur, pokiaľ sa ale dozvedel o tom, že je podaný návrh na zvýšenie výživného na ťažko zdravotne postihnuté dieťa, už bol nezamestnaný, dokázal sa zaevidovať aj na úrade práce a predložil súdu potvrdenie o hľadaní si zamestnania. Podľa vyjadreného názoru okresného súdu otcovi nič nebráni, aby si našiel aspoň brigádnickú činnosť, nakoľko má ťažko zdravotne ako fyzicky, aj mentálne postihnuté dieťa, na výživu ktorého platí iba sumu 50,- eur mesačne. Matka nemá pritom žiadnu šancu sa zamestnať, má dlhodobo zhoršený zdravotný stav, má cukrovku, chodí na dialýzu a v súčasnosti je takmer slepá, napriek tomu sa stará o ťažko zdravotne postihnuté dieťa, pri ktorej starostlivosti jej pomáhajú rodičia.

6. Okresný súd poukazuje aj na ťažký zdravotný stav matky a maloletého dieťaťa, na dobrý zdravotný stav otca vytykajúc mu, že je dlhodobo nezamestnaný, vyhýba sa práci, pri tom neexistuje prekážka pre ktorú by sa nemohol zamestnať. Súd mal za to, že otec sa účelovo zaevidoval na úrade práce, doklad o hľadaní práce a zaevidovaní sa predložil len z dôvodu, že matka podala návrh na zvýšenie výživného. Na základe súhrnu všetkých zistených rozhodujúcich skutočností vyživovaciu povinnosť otca zvýšil zo sumy 50 eur na 180,- eur mesačne od 18.01.2023 (od podania návrhu u súdu). Za obdobie od 18.1.2023 do 31.03.2023 (do posledného dňa mesiaca v ktorom súd rozhodol) nedoplatok na výživnom ktorý vznikol v dôsledku zvýšenia výživného (ide o rozdiel medzi pôvodnou a zvýšenou sumou výživného) ustálil v sume 390,- eur a túto sumu okresný súd povolil otcovi splácať v splátkach po 20,- eur mesačne spolu s bežným výživným k rukám matky dieťaťa pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky.

7. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku („CMP“).

8. Proti rozsudku sa odvolal v zákonnej lehote otec. Primárne vytyka nesprávne právne posúdenie výšky výživného súdom prvej inštancie, ktorý podľa jeho názoru výživné na maloletú A. neúmerne zvýšil. Uviedol, že stanovená výška výživného v sume 180 eur mesačne na maloleté dieťa je pre neho likvidačná a nie je v jeho schopnostiach a možnostiach túto sumu výživného uhradzovať. Neúmerne zvýšenie výživného na základe odvolaním napadnutého rozsudku povedie k vzniku nedoplatkov a nenaplní sa skutočný účel výživného. Dodáva, že aj podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR III. ÚS 536/2015 „výška výživného vzhľadom na pomery povinného nesmie mať likvidačný charakter a nemožno od

povinného požadovať, aby sa za účelom plnenia výživného v prospech oprávneného zadlžoval, prípadne vystavoval právnym následkom z dôvodu neschopnosti plnenia si vyživovacej povinnosti...“. Keďže v súčasnosti nemá žiaden iný príjem, výška výživného by mala byť vypočítaná ako 30 % zo sumy životného minima t.j. 30 % zo sumy 234,42 eur = 70,- eur, túto sumu aj navrhoval a bol by ju schopný hradiť bez toho, aby pre neho bola likvidačná a zároveň stanovené výživné by splnilo aj svoj reálny účel. Tvrdí tiež, že matka dieťaťa účelovo uplatnila u súdu návrh na zvýšenie výživného z dôvodu, že žiadala upraviť styk s dieťaťom. On nevidí dôvod na zvýšenie výživného nakoľko maloletá trpí postihnutím od narodenia a výdavky sa na jej strane podstatne nezmenili. Pomery maloletej sa zmenili až dňom podania návrhu na úpravu styku. Za účelom stretnutia sa s A. matku kontaktoval viackrát, tá mu ale nikdy nespomínala potrebu zvýšenia výživného na maloletú, nikdy ho nepožiadala, aby jej prispieval na dieťa viac než súdom určená pôvodná suma – 50 eur mesačne.. Súd by mal zohľadniť aj možnosti matky, ktorá si môže požiadať o peňažné príspevky na kompenzáciu ťažko zdravotne postihnuté dieťa, nakoľko obaja rodičia sú nezamestnaní, on/otec zatiaľ bez príjmu a matka poberá invalidný dôchodok. Pokiaľ chce chrániť najlepší záujem maloletej dcéry, tak takéto peňažné príspevky na ňu by mala mať už vybavené, pokiaľ potrebuje finančnú pomoc. Aj matka vie veľmi dobre v akej náročnej finančnej situácii sa on nachádza a momentálne nedisponuje žiadnymi finančnými prostriedkami a nemá možnosť, aby dokázal platiť súdom stanovené výživné vo výške 180,- eur bez toho, aby takéto výživné pre neho nemalo likvidačný charakter. Momentálne je nezamestnaný a evidovaný na úrade práce, od roku 2018 sa snaží nájsť si zamestnanie, aby dokázal užiť seba a aby bol schopný prispievať na výživu jedinej dcéry A. a jej zabezpečiť plnohodnotný život vzhľadom na jej postihnutie. Zamestnanie si prv nemohol nájsť z dôvodu psychických problémov, neskôr bola sťažná situácia v hľadaní si nového zamestnania pre Covid-19, ktorá krízová situácia pretrvávala približne dva roky, počas ktorej bolo nemožné si nájsť zamestnanie. Túto situáciu sa snažil vyriešiť tak, že si založil živnosť, aby vyriešil svoje finančné problémy, ale pre nedostatočné množstvo zákaziek bol nútený svoju živnosť pozastaviť. Svoju povinnosť otca si uvedomuje, týmto povinnosťami sa nevyhýbal, riadne ich plnil, o tom svedčí pravidelné platenie výživného ním v sume 50,- eur mesačne každý mesiac. V jeho reálnych schopnostiach a v možnostiach je prispievať výživným na maloletú vo výške 60,- prípadne 70,- eur mesačne, čo už bude na hranu jeho schopností a možností s prihliadnutím aj na tú skutočnosť, že je evidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a nemá žiaden príjem. Na druhej strane výživné v sume 60,- eur mesačne spolu s primeraným výživným od matky a prídavkami na dieťa a príspevkami na ťažko zdravotne postihnuté dieťa umožňuje uspokojiť odôvodnené potreby maloletej.

9. V doplnenom odvolaní otec argumentuje aj tým, že matka a kolízna opatrovníčka zatajili OS Čadca a zámerne súd oklamali vo vidine svojho prospechu, že trpí psychickým ochorením, kvôli ktorému má problém sa zamestnať. Dokladá dôkazy o tom, že sa dlhodobo od roku 2009 lieči na psychiatrické ochorenie a kvôli zdravotným ťažkostiam žiada o dôchodok, kvôli chorobe má problém sa zamestnať. Mal otvorenú živnosť, ktorú musel zastaviť. Aby sa zamestnal zmenil si priezvisko, nakoľko priezvisko B. je rómskeho pôvodu a nikto ho zamestnať nechcel. Býva všelijako, u známych, u sestry, na charite. S pani A. sa stretáva ako s kamarátkou, ktorú požiadal o pomoc pri vybavovaní dokumentov na stretávanie sa s maloletou dcérou A. a menovaná plne sa zaručila za neho, pretože matka dieťaťa C. B. aj pestúni J. B. s manželkou mu nedovolili dlhodobo sa s jeho maloletou dcérou stretnúť. Vybavoval v apríli 2022 opatrovateľský príspevok, ktorý teraz poberajú vo výške 440,- eur pestúni jeho dcéry J. B. s manželkou, pričom im boli vyplatené aj zameškané finančné prostriedky. Prikladá potvrdenie o prevzatí dokladov ÚPSVaR vo veciach kompenzácie zo 20. apríla 2022. C. B. ho od júla 2022 neustále kriminalizuje a v tom pokračuje. Rozhodnutie OS Čadca je podľa otca v rozpore s § 78 ods. 1 zákona o rodine, ktorý na zmenu rozhodnutia o výživnom vyžaduje zmenu pomerov. Nestačí iba úvaha OS Čadca o tom, že doterajšie výživné je neprimerané. Keďže v jeho zárobkových a majetkových pomeroch od posledného rozhodnutia o výživnom nedošlo k takej zmene, ktorá by odôvodňovala zmenu rozhodnutia o výživnom, žiada odvolací súd o zrušenie rozsudku okresného súdu, výživné ponechať vo výške 60,- eur mesačne, čo uhradzuje zodpovedne ako otec.

10. Matka doručila písomné podanie, ktoré označila za „odvolanie proti výživnému“, predmetné podanie matky odvolací súd vyhodnotil podľa obsahu a kvalifikoval za jej vyjadrenie k odvolaniu otca. Matka trvá na tom, aby otec prispieval na výživu maloletej mesačnou sumou 180,- eur. Zdôraznila, že ona je dialyzačná pacientka a dcéra je ťažko zdravotne postihnutá. Otca nič neopravňuje, aby vyživovaciu povinnosť zanedbával, nakoľko nežijú spolu ani nežili, našiel si priateľku a konečne už by sa mal zamestnať ako každý človek a riadne si plniť vyživovaciu povinnosť. Ju nezaujímajú ani príjem otca, ani

jeho život, ani jeho finančné problémy, ona iba žiada a prosí súd, aby riadne preštudoval vec a otcovi prisúdil platiť vyživovaciu povinnosť.

11. Ďalšie písomné reakcie odvolaciemu súdu už doručené neboli.

12. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“, § 3 ods. 5 písm. a) CMP) po zistení, že odvolanie uplatnil účastník konania včas (§ 359 CSP, § 362 CSP, § 7 ods. 1 CMP) proti rozsudku, ktorému je odvolanie prípustné, preskúmal rozhodnutie okresného súdu bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania, postupom podľa § 378 ods. 1 CSP v spojení s § 219 ods. 3 CSP, rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil z dôvodu vecnej správnosti.

13. Krajský súd nezistil v postupe súdu prvej inštancie nedôslednosti takého charakteru, ktoré by mali viesť ku zmene, prípadne ku zrušeniu rozhodnutia. Okresný súd vykonal dokazovanie v akceptovateľnom rozsahu, z vykonaného dokazovania vyvodil správny skutkový stav a vec zvýšenia výživného na maloletú posúdil v súlade s právom.

14. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je v súdenom prípade preukázaná taká zmena pomerov oproti pôvodnej úprave výživného, že boli splnené podmienky ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine pre zmenu – zvýšenie výživného na maloleté dieťa. Pôvodná úprava výživného vychádza z rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 12P/27/2017 zo dňa 30.11.2017 - je zrejmé, že od uvedenej doby do podania návrhu o zvýšenie výživného uplynula doba 5 rokov. Dokazovanie preukazuje, že sa výrazne zhoršil zdravotný stav matky, nielenže je diabetickou pacientkou, ale je odkázaná na dialýzu, absolvovala viaceré vážne operácie očí. Hoc oproti pôvodnému obdobiu sa zvýšila suma jej invalidného dôchodku, avšak matka zo svojho príjmu uhradzuje nielen náklady svojho bývania ale aj náklady bývania pripadajúce pre dieťa, teda aj touto formou voči maloletej plní svoju vyživovaciu povinnosť, navyše v súvislosti so zhoršeným zdravotným stavom sa matke zvýšili náklady aj na nákup liekov aj náklady súvisiace s dochádzkou na pravidelnú lekársku starostlivosť do zdravotníckeho zariadenia. Obdobne to platí aj vo vzťahu k maloletej dcére, ktorej zdravotný stav sa nezlepšil ale jej ťažký zdravotný stav si vyžaduje vyššie náklady na starostlivosť, napr. na nákup liekov, vitamínov, na dochádzanie do zdravotníckeho zariadenia na pravidelnú lekársku kontrolu. Odvolací súd je presvedčený o tom, že iba suma 50 eur mesačne (príp. ani suma 60,- eur) uhradzovaná otcom nepostačuje ani na úhradu bežných životných potrieb dieťaťa súvisiacich napr. na zabezpečenie stravovania, oblečenia, obuvi – dieťa nosí ortopedické obuv. Výživné v doteraz určenej výške 50 eur, príp. otcom navrhované výživné v sume 60,- eur mesačne nezodpovedá v aktuálnej dobe už ani výške minimálneho výživného. Otec v odvolaní vôbec neuvádza ani, že by svojmu dieťaťu poskytoval nad rámec platenia určeného výživného iné plnenia napr. nemateriálnej povahy, príp. finančné sumy pri príležitosti sviatkov dieťaťa, na ktoré by bolo možné eventuálne prihladiť aj pri rozhodovaní o zmene výšky jeho vyživovacej povinnosti.

15. Vôbec nemožno súhlasiť s názorom otca, keď tvrdí, že on dôvod pre zvýšenie výživného nevidí, pretože maloletá trpí postihnutím od narodenia a z tohto dôvodu výdavky na jej strane sa podstatne nezmenili. Uvedené jeho vyjadrenie nielenže je necitlivé, ale nie je podložené ani výsledkom vykonaného dokazovania vo veci, uvedená argumentácia otca je podľa odvolacieho súdu ilustráciou toho aký je prístup otca k plneniu vyživovacej povinnosti voči svojmu dieťaťu. So starostlivosťou o maloletú totiž súvisia nielen tzv. bežné náklady života (strava, oblečenie, zdravotná starostlivosť, bývanie) ale aj ďalšie zvýšené výdaje vynaložené na nákup školských pomôcok a potrieb, maloletá totiž navštevuje piaty ročník špeciálnej školy – so zameraním špeciálnej výchovnej starostlivosti. Vo všeobecnosti hmotné právo a rozhodovacia prax súdov bez ohľadu na to, či ide o dieťa zdravé alebo o dieťa so zdravotným postihnutím, - nástup mal. dieťaťa do školy, príp. do vyššieho ročníka základnej školy, alebo na strednú školu kvalifikuje ako významnú zmenu v odôvodnených potrebách (so zvýšenými nárokmi) maloletého dieťaťa. Je podľa názoru odvolacieho súdu „správne a spravodlivé“ aby nielen na bežných ale aj na zvýšených nákladoch svojho dieťaťa participoval aj ten rodič, ktorý dieťaťu osobnú starostlivosť nezabezpečuje. Otec sa usiluje podiel svojej účasti na zabezpečení zvýšených odôvodnených potrieb dieťaťa prenášať na matku, príp. na štát, príp. na starých rodičov maloletej, avšak prioritne otec je ako rodič zodpovedný zo zákona za materiálne zabezpečenie života svojho dieťaťa – podľa hmotno-právnej úpravy totiž vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletým deťom je zákonná a prvotná a táto vyživovacia povinnosť rodiča voči deťom trvá do tej doby kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

16. Následne hodnotí odvolací súd za správny postup okresného súdu keď pri posudzovaní schopností a možností otca vychádzal z jeho potencionálneho príjmu aplikáciou ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine a potencionálny príjem otca ktorý by mohol dosahovať ak by pracoval viazal k sume 750,- eur mesačne. Takýto príjem otec prezentoval pre účely konania o jeho návrhu na úpravu styku s maloletou dcérou a ak by otec dosahoval takýto príjem, pri jedinej vyživovacej povinnosti, je daný priestor pre zvýšenie jeho vyživovacej povinnosti na 180 eur mesačne na maloletú A., ktorej odôvodnené potreby takúto výšku výživného od otca aj vyžadujú. Odvolací súd už o následnom tvrdení otca, že príjem 750,- eur nemá pochybovať, jeho tvrdeniu neuveril, a aj z dôvodu, že ním produkované odvolacie tvrdenia ako aj listinné dôkazy ním k odvolaniu pripojené nesvedčili o tom, že by otcovi bránili objektívne okolnosti dosahovať príjem v takej výške z ktorého okresný súd vychádzal. Otec sa zaevidoval do evidencie uchádzačov o zamestnanie až v priebehu konania o zmenu výšky výživného, nepreukázal, že svoju živnosť ukončil pre okolnosti objektívnej povahy. Pokiaľ tvrdil, že jeho zdravotný stav – psychické ochorenie mu neumožnilo pracovať, síce pripojil k odvolaniu listinu / listiny, z ktorých vyplynulo, že v minulosti navštívil psychiatrickú ambulanciu, ale nepredložil žiadny dôkaz o tom, že práve psychické ochorenie mu neumožňuje pracovať, prípadne pre vážne psychické ochorenie má uznanú zníženú schopnosť pracovať, prípadne z tohto dôvodu vôbec nemôže pracovať. Uviedol tiež, že požiadal o invalidný dôchodok, dôkaz, že by žiadosť o uznanie invalidného dôchodku vôbec u príslušného úradu podal nedoložil, a ani ku dňu rozhodovania o jeho odvolaní odvolací súd nedisponoval dôkazom o priznaní invalidného dôchodku otcovi. V súhrne uvádzaných súvislostí vychádzať z potencionality príjmu otca vo výške sumy 750,- eur mesačne pri hodnotení jeho možností a schopnosti prispievať na výživu mal. Valentíny má svoje opodstatnenie. Iba nad rámec odvolací súd poznamenáva, že potencionálny príjem otca v sume 750,- eur sa pohybuje na úrovni sumy minimálnej mzdy v roku 2023 – podľa oznámenia MPSVaR SR č. 300/2022 – 700,- eur mesačne, a dokazovanie nevylúčilo schopnosť otca dosiahnuť potencionálny príjem vo výške minimálnej mzdy, z ktorej tiež by bolo v jeho možnostiach a schopnostiach v prospech svojho dieťaťa prispievať sumou 180,- eur mesačne. Odvolací súd vníma evidentnú snahu otca/ako povinného znížiť svoju vyživovaciu povinnosť na maloletú dcéru na najmenšiu možnú mieru čo nebolo možné v súdenom prípade akceptovať. Žiada sa dodať, že je v najlepšom záujme maloletej A., aby aj otec sa podieľal v zodpovedajúcom rozsahu na materiálnom zabezpečení jej života.

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolaniu otca nevyhovel a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v celom rozsahu (aj do výroku o náhrade trov konania a do výroku o nedoplatku výživného - ustáleného za rozhodné obdobie v správnej výške) podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP odvolací súd žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Predmetom rozhodovania totiž bola vec starostlivosti súdu o maloleté dieťa a v takomto type konania každý z účastníkov si znáša svoje trovy sám.

19. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP). Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).